

SAŽETAK ODLUKE

HALLIER I DRUGI PROTIV FRANCUSKE OD 12. PROSINCA 2017. GODINE ZAHTJEV BR. 46386/10

Nepriznavanje prava na očinski dopust podnositeljici nakon rođenja djeteta njezine partnerice ne predstavlja diskriminaciju

ČINJENICE

Podnositelji zahtjeva, Karine Hallier, njezin sin V. i njezina partnerica Elodie Lucas, francuski su državljani i žive u Arthon en Retzu. Nakon što je prva podnositeljica rodila sina, njezina partnerica, druga podnositeljica, podnijela je zahtjev za očinski dopust u trajanju od 11 dana. Ured za zdravstveno osiguranje je odbio njezin zahtjev na osnovu toga što niti jedna zakonska odredba nije priznavala pravo na očinski dopust ženi. Druga podnositeljica je bezuspješno podnijela žalbu Odboru za prijateljske nagodbe a zatim i Sudu za socijalno osiguranje. Navedeni je sud utvrdio da su domaći propisi jasni i nedvosmisleni u pogledu statusa osobe koja ima pravo na očinski dopust. Pri tome propisi kao ovlaštenika navode „oca djeteta“, a ne „majčinog partnera“, stoga osoba koja ima pravo na očinski dopust mora biti muškarac s pravno priznatim roditeljskim odnosom prema djetetu. Ovu presudu potvrdio je Žalbeni sud u Rennesu, kao i Kasacijski sud, koji je odbio žalbu druge podnositeljice.

PRIGOVORI

Pozivajući se na članak 14. u vezi s člankom 8. Konvencije, podnositelji zahtjeva prigovorili su da je odbijanje zahtjeva druge podnositeljice za priznavanjem prava na očinski dopust predstavljalo diskriminaciju na temelju spola i seksualne orijentacije.

ODLUKA SUDA

Sud je zaključio da je druga podnositeljica bila u usporedivoj situaciji kao i biološki otac kod heteroseksualnog para, s obzirom da je pomagala u brizi oko djeteta svoje dugogodišnje partnerice. Međutim, drugoj podnositeljici nije bilo priznato pravo na očinski dopust što je, prema mišljenju Suda, bilo opravdano legitimnim ciljem. Naime, očinski dopust uveden je u domaće zakonodavstvo s ciljem jačanje uloge očeva u odgoju djece na način da ih se u odgoj uključi od najranije faze, te s ciljem poticanja jednake raspodjele kućanskih poslova između žena i muškaraca.

Nadalje, Sud je istaknuo da razlika u postupanju nije bila utemeljena na spolu ili seksualnoj orijentaciji s obzirom da je jednak pristup postoji i kod heteroseksualnih parova. U tim slučajevima majčin partner također nije mogao biti ovlaštenik prava na očinski dopust ukoliko nije otac djeteta. Sud je stoga utvrdio da je nepriznavanje prava podnositeljici na očinski dopust bilo razmjerno cilju koji se htio postići. Osim toga, Sud je naglasio da države članice imaju široku slobodu procjene u ovom području. Država svojim zakonodavstvom može slobodno urediti pitanje očinskog dopusta što uključuje i uvjetovanje istog postojanjem roditeljskog odnosa s djetetom, kao u konkretnom slučaju.

Slijedom navedenoga, nije bilo povrede članka 14. u vezi s člankom 8. Konvencije te je Sud odbacio zahtjev kao očigledno neosnovan.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© *Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.*